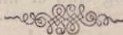

HARMONIEN.

fredag den 27de Marts 1868.

Sjette Concert.

PROGRAM.

1. **Ouverture.** „Leonore“ (C-dur No. 3) . . Beethoven.
2. **Tre Sange for Tenor** Tischendorf.

- a. Songen hennar Liv yver Barnet sitt. (Chr. Janson.)

Stakkars heimlause Barnet mitt,
kor kan du endaa sova?
lengtar du inkje aat Fader din tidt,
aat Vogga og Mat og Stova?

Stakkars fredlausa Barnet mitt,
vigd med dei heitaste Taaror,
kor skal dat ganga naar dat gjeng kvitt
ute i Straum og Baaror?

Kor skal dat ganga, naar Armen min
dovnar i Strid og Möda,
kor skal dat ganga naar Foten stinn
berre kan kvila og blöda?

No eg vankar, baad mod og saar,
dar, som eg fram kan vinna,
undrast paa, um eg Huset naar,
dar Fa'r din og Gud er inne.

- b. **Vatsblomen.** (Chr. Janson.)

Og Gjenta ho sprang paa dan raudgyllte Sand,
og Bylgjorna skvalad' og kviskrad' mot Land:
„kom ut vesla Gjenta, som leikar i Dans,
kom tak deg av fine Vatsblomar ein Krans.

Sjaa Vatsmaalet skin som dat skiraste Gull,
og Botnen av finaste Leikor er full,
fraa Skumtoppen Perlor til Halsband du dreg,
med Tjörnblomar skulo me kringsetja deg!“

Og Gjenta ho lydde, ho glytte ikring,
ho saag etter Mo'r, men ho saag ingen Ting,
so lyfte ho Stakken, stakk Taajarken fram,
so treiv ho ein Vatsblom, som laag dar og svam.

Men fleire og fleire ho saag, og ho gjekk,
og fleire og fleire i Fanget ho fekk,
og gladare, gladar' ho hoppad' og log,
og linnare, linnare Bylgjorna drog. —

Og Leiken var tröysam, um inkje so lang,
snart flaut ho paa Baara med Blomom i Fang,
og Bylgjorna sungo paa skumstraadda Grav:
„no Blomen me tok fyre Blomen me gav.“

c. Fremad! (Molbech.)

Farvel! Nu brast det sidste Baand,
der bandt mit Skib til Havnen;
nu gjælder det med kraftig Haand
fremad at styre Stavnen.

Min Lykkes Sol bag Skoven sank,
jeg kunde det ei hindre,
men Evighedens Stjerne blank
foran mig ser jeg tindre.

Staa ei min Sang med Graad paa Kind
og stir mod fjerne Kyster!
her lyder ingen Kvindes Trin
og ingen Fugleröster.

Her hörer du kun Stormens Brag,
naar den ad Havet vanker,
og Bölgens tunge Hammerslag
mod Skibets Egeplanker.

Brus höit min Sang! som Vinterblæst,
fyld Seilene de hvide,
at Skibet som en vælig Hest
kan over Bölgen skride.

Syng ei om Elskovs falske Dröm,
der kommer og forsvinder,
syng om de Kræfters dybe Ström,
der gjennem Sjælen rinder.

3. **Quartet for Piano, Violin, Viola og Violoncel** Mozart.

a. Largo & Allegro moderato.

b. Larghetto.

c. Finale, Allegretto.

4. **Introduction (Chor) af „Lulu“** Kuhlau.

See her, see der,
o see hvilket tryllende Skjær,
Orangerens guldblänke Luer
og de glödende Druer,
og Bladenes skinnende Glands;
hvilken Sommerfugldands
om den duftende Krands.
Nys sorte Trolde i Svovelduften
paa røde Skjolde foer gennem Luften,
og Hexekvinder sig tause snege
med gustne Kinder om nøgne Ege.
Men nu see pragtfuld Blomsterne folde sig ud,
hör, o hör Vagtlens Slag
under hvælvede Tag,
hvilken Rosenglöd i Lundens hellige Skjöd
og den rislende Bæk
gennem lysgrønne Hæk.
og Violerne blå
med de Dugdraaber paa.
Nu Glæden skal lyde,
og Alle sig fryde,
o Held os, o Lykke, o Glæde!
Med Blomsterklynger
vor Skytsaand omslynger,
vor Glæde nu skal lyde,
og Alle sig fryde!
o Held os, o Lykke!
o Glæde, o Glæde!
o salige Lyst!
nu Alle sig fryde
o salige Lyst!

5. **Sinfonie militaire (G-dur No. 11)** Haydn.

a. Adagio & Allegro.

b. Allegretto.

c. Menuetto.

d. Finale. Presto.